

A quill pen is positioned vertically on the left side of the image, resting in a brass holder. To the right, a lit candle is placed in another brass holder. The background is a dark wooden surface. The central focus is a piece of aged, yellowed paper with the name 'Тарас Григорович Шевченко' written on it in a stylized, black, handwritten font.

Шевченко

Тарас

Григорович

Тарас Григорович Шевченко - Великий син УКРАЇНИ

«Любіть Україну у сні й
на яву,
Вишневу свою Україну...
Любіть Україну, як сонце
любить, як вітер, і трави, і
води...»

Т.Г. Шевченко

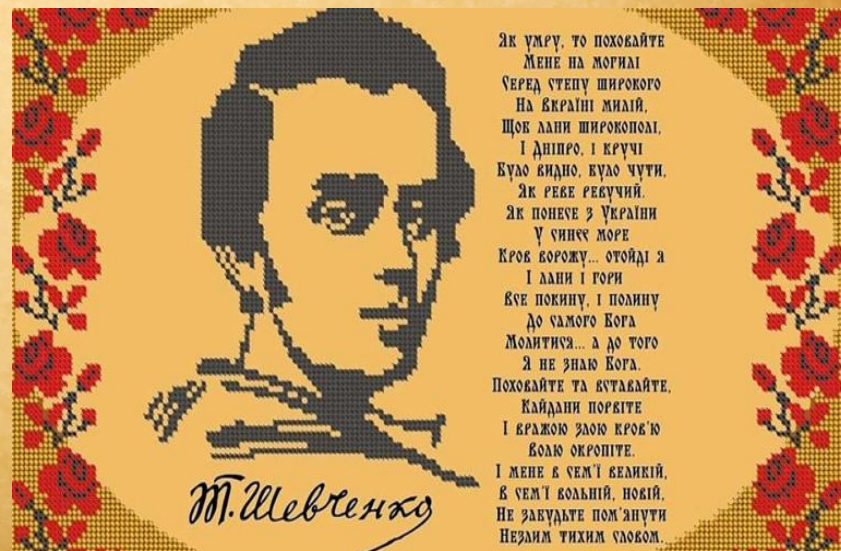
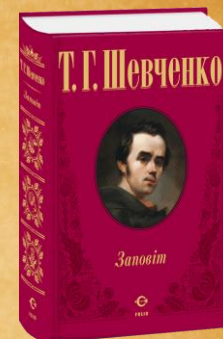
"Думи мої думи..."

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на папері
Сумними рядами?..
Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як пилину?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?..
За карії оченята,
За чорнії брови
Серце рвалося, сміялось,
Виливало мову,
Виливало, як уміло,
За темнії ночі,
За вишневий сад зелений,
За ласки дівочі...
За степи та за могили,
Що на Україні,

Серце мліло, не хотіло
Співать на чужині...
Не хотілось в снігу, в лісі,
Козацьку громаду
З булавами, з бунчугами
Збирать на пораду.
Нехай душі козацькії
В Україні витають –
Там широко, там весело
Од краю до краю...
Як та воля, що минулась,
Дніпр широкий – море,
Степ і степ, ревуть пороги,
І могили – гори, –
Там родилась, гарцювала
Козацькая воля;
Там шляхтою, татарами
Засідала поле,
Засівала трупом поле,
Поки не остило...
(фрагмент)

Т. Шевченко.
«Заповіт» -
твір, що єднає
минуле,
теперішнє й
майбутнє

Як умру, то поховайте
Мене на могилі
Серед степу широкого
На Україні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.
Як понече з України
У синєє море
Кров борожу... отойді я
І лани і гори
Все покину, і полину
До самого Бога
Молитися... а до того
Я не знаю Бога.
Поховайте та вставляйте,
Кайдани поріжте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сем'ї великій,
В сем'ї больній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Т. Шевченко

***“Невмираючий дух поета,
як і раніше,
витає над рідною
Україною,
невмовкаюче роздається
його віще слово
і сіє на народній ниві живе
насіння оновлення”***

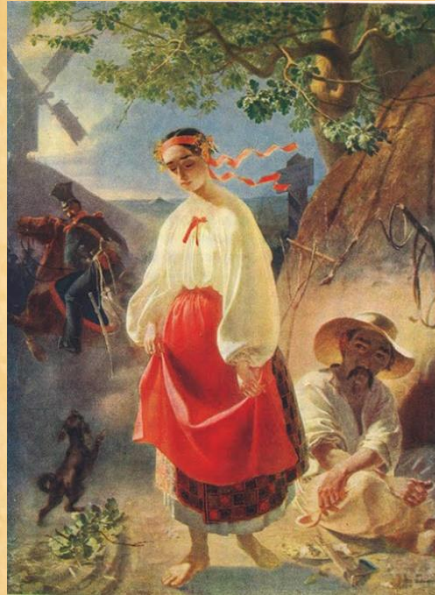
***П.А. Грабовський,
український поет,
публіцист***

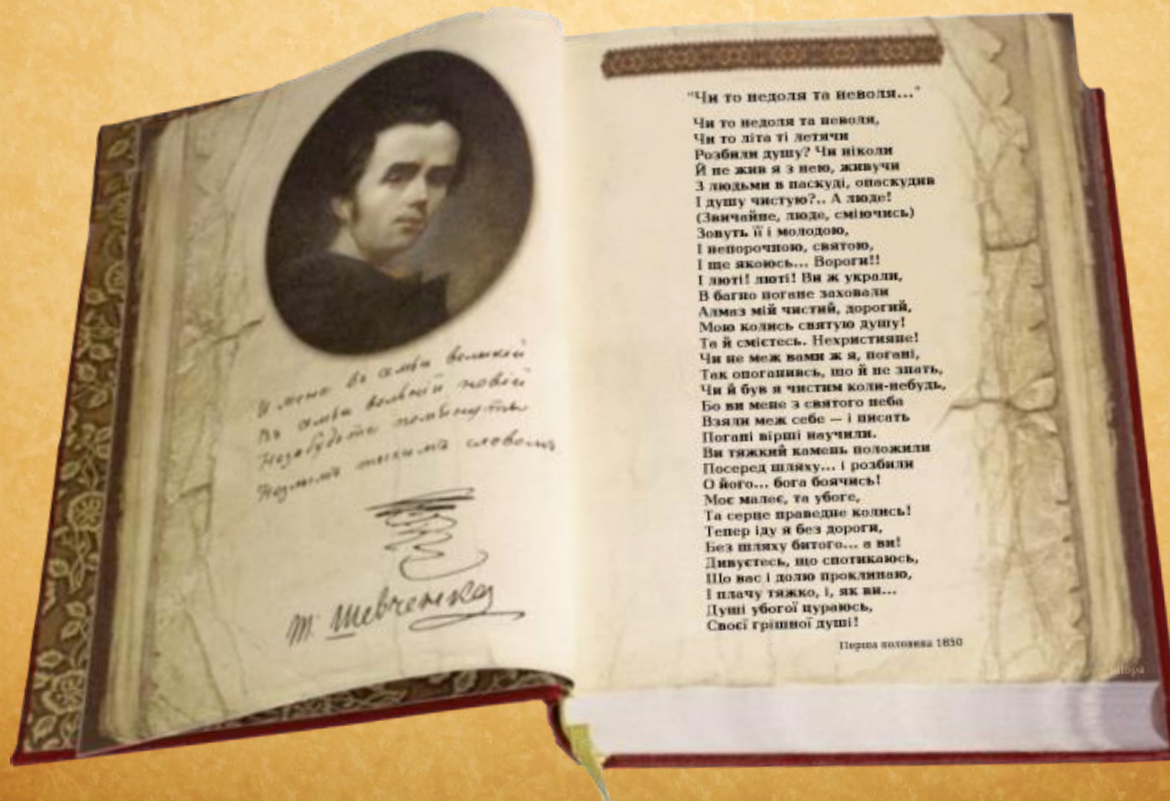
Тарас Шевченко

Шевченко-художник

Поетія Шевченка не просто загарувала: вона будила прагнення до волі, національну єдність українців. Тому поет був незгаслим для царського уряду, і його було заслано рядовим солдатом на довгих десяти років із заборотою писати й малювати. Тому він писав потай від усіх в «закавалній книжечці»

Кожен українець чи українка, де б вони не жили на землі, знає це ім'я. Та й переважній більшості освічених неукраїнців воно також відоме. Усі визнають Тараса Шевченка за пророка української нації: "... Шевченко – це код нації, а в його "Кобзарі" закодовані самі генетичні основи нашої духовності, невичерпний її потенціал. Кожен, хто, відкривши томик "Кобзаря", вживеться в буйний світ його образів, сягне в його розпечені надра, відчує: книгу цю написала людина, яка по крутизнах життя піднеслась до вершин мудрості, на верхогір'я людського духу", – відзначав О. Гончар. На повний голос звучить зігрите великою любов'ю до людей, пройняте гнівом до всього антилюдяного полум'яне слово геніального сина України.

Тарас Григорович Шевченко

Художник слова та пензля

Свою Україну любіть.
Любіть її... во врем'я люте,
В остатню, тяжкую минуту
За неї Господа моліть.

«Чи ми ще зійдемося знову?»

Т. Шевченко

Між 19 і 30 травня 1847,
С.-Петербург

И мене вь самби великій
Вь самби волній новій
Незабудьте помилувати
Не забудьте тихимъ словомъ

A handwritten signature in cursive script, which appears to be 'Т. Шевченко'.

Т. Шевченко

